

Een zee van tijd ...

De stal, de beelden, de kerstballen en de lichtjes hebben ondertussen weer hun plaats gevonden in de kartonnen dozen –weer voor een jaar de kast in. Hopelijk met de dozen niet de boodschap voor een jaar weer veilig opgeborgen: laat dat nog maar een deel van een late nieuwjaarswens zijn .

Met een nieuw jaar wordt ons weer een zee van tijd gegeven, las ik op een nieuwjaarskaart.

Tijd die we niet hebben verdiend, maar die we zo maar krijgen. Tijd – misschien iets om even bij stil te staan – is het enige dat we allemaal evenveel hebben. Iedereen heeft evenveel tijd.

Een heel verschil dus met heel veel andere dingen: gezondheid, have, geld en goed, verstand en talent, gevoel en gedrevenheid, geluk en tegenwind, vertrouwen of angst: dat verschilt allemaal van mens tot mens. Maar tijd dat hebben we, en dat krijgen we allemaal evenveel.

Misschien kan die gedachte ons helpen om in dit nieuwe jaar niet meer zo gestrest te zijn. Ik hoop dat we samen de ombuiging leren maken van ‘ik heb geen tijd’ naar ‘ik heb tijd’.

Er bestaat – zo las ik – dan ook geen drukke tijd, wij maken de tijd druk.

Graag laat ik u meegenieten van de woorden van Anselm Grün:

“Iedereen heeft het druk, en steeds weer hoor ik de klacht dat we in een hectische tijd leven.

De haast in het beroepsleven, in het gezin, in de omgeving zou steeds meer toenemen. Het woord hectisch komt eigenlijk uit de medische vaktaal. Het is afgeleid van het Griekse ‘Hexis’, dat houding en toestand betekent. Een hectische koorts is eigenlijk een langdurende, chronische koorts. Pas in de 20^e eeuw heeft het woord hectisch de betekenis gekregen van koortsachtig, opgewonden, druk gejaagd, ziekelijke bedrijvigheid. Kennelijk is opgewondenheid tegenwoordig een chronische ziekte, een toestand die de samenleving kenmerkt.

Velen klagen vandaag over het hectisch beroepsleven. Daar wordt elke minuut gepland. Daar wordt men, zonder het te willen, aangezet tot haast die het karakter van een hetze draagt. Hetze komt eigenlijk van haat. Haat zet aan tot vervolging. We worden in de hetze gedreven, we worden tot haast aangespoord.

We staan onszelf niet eens meer toe om uit te rusten of van het leven te genieten .”

Mensen hebben het vermogen om een situatie van op afstand te bekijken, om er over te reflecteren en na te denken en om ons handelen, ons doen en laten daarna al dan niet bij te stellen.

Wil ik meedoen aan zo’n hectische levensstijl en aan die koortsachtige en gejaagde race tegen de tijd of leer ik wat afstand te nemen. De spiritualiteit van de abdij waar ‘alles zijn tijd heeft en zijn tijd krijgt’ kan ons het komende jaar misschien weer wat deugd doen.

En we moeten ons niet haasten om het te leren: we hebben tijd...

Geniet ervan, alle goeds

Piet